

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

X.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

que pœnas sentiant, qui, dum hic viverent, pravis suis delectationibus ex utraque que serviebant.

IIIX. Prosper Aquitanicus libro III. de vitâ contemplativâ, c. XII. Edit. Lugd. p. 64. damnatos omni actione videtur privare & subicere meræ passioni: *Quid est, inquit, obmutescentes manibus & pedibus ligari, nisi in inferno, ubi Deo nemo confitetur, actione privari, sicut in exteriores tenebras mitti, nihil aliud erit, nisi à Domino, qui est mentium lumen, expelli?* Et post pauca: *Sed nos jam, si videtur, ab his terribilibus malis, quæ fidelium mentes salubri terrore concutiant, atque ab omnibus vitiosis delectationibus abducunt, & quæ amatores voluptatum suarum tunc sua damnationis experimento probabunt, quando jam, quod est omni infelicitate miserius, se emendare non poterunt: ab his, inquam, terrificis & tristibus malis ascendamus ad illa sublimia, quibus perficientium mentes in spem promovenda beatitudinis asurgunt, abjuratisque terrenis cœlestia concupiscunt.* Quamquam generalia verba de auctoris certâ sententia non patiantur, aliquid indubii pronounciari.

IX. Anshelmus, libro de Similitud. c. XLIX. *Erit ibi turpitudine, ponderositas, imbecillitas, servitus, infirmitas, anxietas, insipientia, inimicitia, discordia, dedecus, impotentia, timor, tristitia.* Septem priores hujus miseriæ partes corporis, septemque ultima miseriæ perficiunt mentis. Hugo Victorinus, lib. IV. de An. c. XIII. odium sui & aliorum damnatis adscribit, quod utique peccatum est. *Ibi miseria, ibi tenebræ, ibi ordo nullus, ibi horror æternus, ibi nulla spes boni, nulla desperatio mali.* Omnis, qui est in eo, odit se & omnes alios. *Ibi vidi omnia genera tormentorum, quorum minimum est majus omnibus his tormentis, quæcunque in hoc seculo fieri possunt.*

X. Bernhardi Clarevallensis Abbatis, haud obscura est de peccatis inferorum opinio, quam aliquoties prodit. Sermone de Beatâ Mariâ, Edit. Basil. p. 2198. *Infernus hic incipit, alibi perficitur, cum anima vitio, caro supplicio atteritur.* De verbis Origenis, p. 588. *Abfit, ut in cœlo credatur locus esse tristitiæ, (visus autem hoc fuerat Origenes asserere, dicendo: Salvator meus luget etiam nunc peccata mea & tamdiu est in mœrore, quamdiu nos persistimus in errore) sicut nec culpa. Nemo ibi delinquere, nemo lugere potest, sicut nec in terrâ quidem pœna ulla fuisset, nisi iniquitas præcessisset.* In cœlo utique sola justitiæ, sola nihilominus latitiæ est: *in inferno solum peccatum & pœna peccati:*
por-

7.
porro in medio utraque inveniuntur, atque ideo neutra consummata. Sicut ergo in cœlo consummata est justitia, ita in inferno consummatum sit peccatum necesse est. Sermone II. X. in Psalmum, *Qui habitat*, p. 426. Unde verò impii tanto animi furore tabescerent, nisi in regnum summæ beatitudinis coram se vidissent alios introduci & tunc demum in illos sese factores, in illos horrores, in illos æterni incendiî cruciatus, in illas denique immortalis mortis miseras gemerent esse damnatos? Ibi enim, inquit, erit fletus & stridor dentium. Fletus quidem ob ignem, qui non extinguitur, stridor verò ob vermem, qui non moritur. Planè fletus ex dolore, stridor dentium ex furore. Fletum nempe tormentorum immanitas, stridorem dentium vehementia ipsa tabescens invidia & obstinata malignitas extorquebit. Nempe, cum alii fridere dentibus damnatos, ob frigus, sicut flere propter fumum ignis, tradunt, Bernhardus flere ob tormentorum atrocitatem, fridere ex invidia & animi malignitate, ubi beatos tot gaudiis circumfundi videant, arbitratur.

XI. Deniq; Inocentius III. Pont. Rom. qui librum scripsit de contemptu mundi seu de miseriâ humanæ cõditionis, l. III. c. X. omniû clarissimè: *Reprobis irascitur Deus æternaliter, quia justum est, ut quod impius in suo provaricatur æterno, Deus ulciscatur in suo æterno. Nam licet peccandæ facultas illum dimittat, ipse tamen non dimittit voluntatem peccandi. Scriptum est enim: superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper. Nam non humiliabuntur reprobi jam desperati de veniâ, sed malignitas odij tantum excrescit, ut velint, illum omninò non esse, per quem sciunt, se tam infeliciter esse. Maledicent altissimo & blasphemabunt excelsum, conquerentes, eum esse malignum, qui creavit illos ad pœnam & nunquam inclinatur ad veniam. Audi Johannem in Apocalypsi dicentem: grando magna descendit de cœlo in homines & blasphemaverunt homines Deum propter plagam grandinis, quoniam magna facta est vehementer. Voluntas ergo damnati, licet amiserit potestatis effectum, semper tamen habebit malignitatis affectum & ipsa erit in inferno supplicium, quæ fuerat in mundo peccatum: licet forsan & ibi peccatum, sed non meritum pœnæ. Impius ergo, quia semper habebit in se reatum ex culpâ, semper sentiet contra se esse cruciatum ex pœnâ, quia, quod ipse per pœnitentiam non delevit, Deus per indulgentiam non remittet. Agnoscit Papa, non voluntatis tantum in damnatis malitiam, sed malitiæ hujus prodeuntes in scelera actus. Nam & blasphematuros esse DEUM damnatos, eique maledicturos, fretus S. Literarum auctoritate, ad-*
se-